

UCHWAŁA NR XXVI/647/26
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 22 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Wielkopolskiego

Na podstawie art. 229 pkt 5 Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 720) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za bezzasadną skargę Pani ██████████ oraz Pana ██████████ na działanie Marszałka Województwa Wielkopolskiego z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia Skarżących o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa
Wielkopolskiego

Tatiana Sokołowska

Uzasadnienie do uchwały nr XXVI/647/26

Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 22 czerwca 2026 r.

Pismem z 8 maja 2026 roku Państwo [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli „Skargę na upomnienie o zapłatę wydane przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr UP.4/2026/VIII” wnosząc o anulowanie upomnienia w całości oraz zaprzestanie działań windykacyjnych.

Po zbadaniu sprawy ustalono następujący stan faktyczny:

Decyzją Starosty Pleszewskiego nr GN.6124.1.16a.2012 z dnia 19.09.2018 Skarżący zostali zobowiązani do uiszczania opłat rocznych z tytułu wyłączenia gruntu z produkcji rolniczej. Skarżący w 2020 roku wystąpili do Marszałka Województwa Wielkopolskiego z wnioskiem o umorzenie opłaty rocznej za rok 2020. Marszałek Województwa Wielkopolskiego odmówił umorzenia we wnioskowanym zakresie wydając decyzję administracyjną z dnia 22.12.2020 r. znak DG-III.7151.2.25.2020. Od decyzji tej Skarżący wnieśli odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu. Organ II instancji decyzją z 27 listopada 2024 roku utrzymał w mocy decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Na decyzję SKO Skarżący wnieśli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, który wyrokiem z 16 kwietnia 2025 roku uchylił zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

SKO ponownie rozpatrując sprawę podtrzymało dotychczasowe stanowisko utrzymując w mocy powyżej wskazaną decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego w ramach decyzji wydanej 29 września 2025 roku. Skarżący ponownie wnieśli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu uzyskując korzystne rozstrzygnięcie – wyrokiem z 19 lutego 2026 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu uchylił decyzję SKO z 29 września 2025 roku. Decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego (odmawiająca umorzenia) nie została uchylona w toku postępowania odwoławczego, jak też nie została wyeliminowana z obrotu prawnego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, który uchylał dwukrotnie jedynie decyzje Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu utrzymujące w mocy wskazaną powyżej decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał, że brak merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wynika z opieszałości Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu, które pozostawało bezczynne przez okres kilku lat.

W obrocie prawnym pozostała również decyzja Starosty Pleszewskiego nr GN.6124.1.16a.2012 z dnia 19.09.2018 nakładająca na Skarżących obowiązek uiszczania opłat rocznych za wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej.

W związku z powyższym Marszałek Województwa Wielkopolskiego jako wierzyciel zobowiązany jest do dochodzenia przysługujących mu należności z tytułu opłat za wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej zainicjował proces windykacji kierując do Skarżących upomnienie nr UP.4/2026/VIII dotyczące opłaty rocznej za rok 2020 względem, którego Skarżący wnieśli przedmiotową skargę.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny należy stwierdzić, iż Marszałek Województwa Wielkopolskiego nie dopuścił się żadnych uchybień mogących stanowić podstawę uznania skargi za zasadną.

Zakwestionowane przez Skarżących upomnienie stosownie do wymogów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 268 z późn. zm.) stanowi niezbędny element procesu windykacji wierzytelności, będąc przesłanką konieczną dla skutecznego wszczęcia postępowania egzekucyjnego w administracji w przypadku braku dobrowolnej zapłaty przez zobowiązanego. Ustawodawca nie przewidział żadnego środka odwoławczego na treść upomnienia z uwagi na okoliczność, iż zobowiązanemu przysługują środki ochrony prawnej przewidziane na wypadek wszczęcia przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego w administracji.

Tym samym działanie Marszałka Województwa Wielkopolskiego (skierowanie upomnienia) było prawidłowe i konieczne w świetle aktualnego stanu faktycznego i prawnego. Odpowiadało wymogom przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 268 z późn. zm.), w szczególności wypełniało dyspozycję zawartą w art. 15 tej ustawy i służyło realizacji słusznego interesu Województwa Wielkopolskiego.